

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Křtu Páně

8. leden 2017

číslo 2.

ročník XII.

Když byl Pán Ježíš pokřtěn, otevřelo se nebe, objevil se nad ním Duch svatý jako holubice a ozval se hlas Otce: „To je můj milovaný Syn, v něm jsem si zalíbil.“ (Srov. Mt 3,16-17)

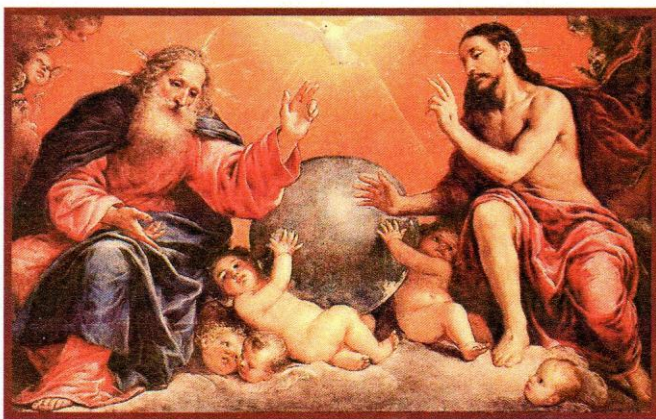
1. čtení: Iz 42,1-4.6-7

2. čtení: Sk 10,34-38

Ev.: Mt 3,13-17

Žl 29 Pán dá požehnání a pokoj svému lidu.

BOŽÍ POŽEHNÁNÍ

Mladý muž se připravoval ke státnicím na universitě. Mnoho měsíců obdivoval nádherné sportovní auto v prodejním autosalonu a věděl, že jeho otec by si ho mohl v pohodě dovolit. Řekl tedy otci, že to auto je všechno, co by od něj chtěl.

Když nadešel den promoci, mladý muž očekával náznaky toho, že jeho otec mu auto koupil. Nakonec

ráno před jeho promocemi si ho jeho otec zavolal a řekl mu jak je pyšný, že má takového skvělého syna a jak moc ho miluje a předal mu nádherně zabalenou dárkovou krabici. Zvědavý, ale trochu zklamaný mladý muž otevřel krabici a našel nádhernou, v kůži vázanou Bibli, na které bylo zlatě vyryto jeho jméno. „Se všemi těmi penězi, které máš, jsi mi dal Bibli?“ Rozzlobeně zvýšil mladý muž hlas na svého otce. Vyřítel se z domu a nechal Bibli za sebou.

Mnoho let uplynulo a z mladého muže se stal úspěšný obchodník. Měl nádherný dům a skvělou rodinu, ale uvědomil si, že jeho otec už je velmi starý. Napadlo ho, že by za ním možná mohl zajít, protože ho neviděl ode dne své promoce. Ale před tím než mohl udělat jakékoliv přípravy obdržel telegram, že jeho otec už bohužel zesnul a odkázal mu všechnen jeho majetek. Musí se tedy vrátit domů, aby se postaral o všechny nezbytné věci. Když přijel k otcovu domu, zármutek a lítost zachvátil jeho srdce.

Když začal procházet všechny otcovy důležité dokumenty, náhle uviděl Bibli, která vypadala úplně stejně, tak jak ji před léty zanechal. Se slzami v očích ji otevřel a začal otáčet stránku za stránkou. Jeho otec pečlivě podtrhnul v Matoušově evangeliu kapitolu 7 verš 11: „Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí!“

Jakmile přečetl tato slova, ze zadní strany Bible vypadly klíče od auta. Měly na sobě visačku se jménem prodejce, toho samého prodejce, který před lety prodával jeho vysněné auto. Na cedulce bylo datum jeho promoci se slovy „plně uhrazeno“.

Kolikrát zmeškáme Boží požehnání jen proto, že není zabaleno tak, jak bychom si přáli.

Bůh tě chce vést k radosti

Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo a nač člověk nikdy ani nepomyslel, to všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují. (srov. 1 Kor 2,6-10)

Když váhání či pochybnosti vyženou z našeho nitra radost, nezneklidňujme se! Velmi často je to pouze malá víra, nic víc. Bez ohledu na naše nejasnosti k nám znovu a znovu jako proud života přichází zcela pokorná důvěra v Boha. A může v nás vytrysknout tato modlitba: „Ježíši Kriste, světlo srdce mého! Ať ke mně již nemluví mé temnoty!“ Tato slova napsal ve čtvrtém století jeden křesťan ze severní Afriky poté, co smrt zkosila několik jeho blízkých. Byl to svatý Augustin.

Když k nám začnou promlouvat naše temnoty, mohou v nás vyvolat až závrať. Takřka z ničeho ale může vykvést pouštní květ, netušená radost. Již dlouho před příchodem Krista napsal jeden věřící toto pozvání: „Nepoddávej se zármutku, Bůh tě chce vést k radosti“ (Srov. Sir 30,21-23). Evangelium má v sobě tak krásnou naději, že v něm můžeme najít radost pro svou duši. Tato naděje je jako otvor, kterým proudí do hlubin naší duše světlo a působí, že máme sílu i v situacích, které jsou očividně bezvýchodné.

Jsou situace, kdy radost ustoupí, naděje se však může obnovit, jestliže se zcela pokorně svěříme Bohu. Existuje vnitřní síla, která v nás přebývá, tajemná přítomnost Ducha svatého. V našich srdcích zaznívá: „Odevzdej se ve vši prostotě Bohu, stačí k tomu i to málo tvé víry.“ Kde je pramen naděje a radosti? Je v Bohu, který nás neúnavně hledá a nachází v nás hlubokou krásu lidské duše.

KOUTEK PRO DĚTI

19. Poslušnost

Vždycky na konci vánoční doby se čte evangelium o tom, jak se Ježíš nechal pokřtít. Pamatuješ si, kde se to stalo? (...) Nebylo to kvůli jménu – už byl dospělý a své jméno dostal dávno. Kdo mu jeho jméno vlastně dal? (...) Před Vánocemi jsme si povídali také o tom, proč se Židé nechávali od Jana Křtitele v Jordánu křtít. (...) Myslíš, že Pán Ježíš dělal něco špatného, že se potřeboval zlepšit? (...)

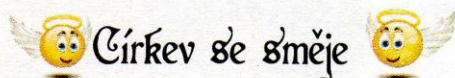
Jan Křtitel věděl, že Ježíš je Boží Syn, že je svatý. To znamená krásný a dokonalý. A tak se divil, co Pán Ježíš u řeky Jordánu hledá. Ale když ho Ježíš požádal o křest, poslechl a pokřtil ho. Ježíš totiž zase poslouchal svého Otce v nebi. A Bůh Otec si to tak přál. Však Ježíše za to Bůh hned také pochválil. Co mu říkal? (...) Jan i Pán Ježíš byli poslušní.

Určitě je dobře, že toto evangelium patří k Vánocům. Vždyť poslušnost pomáhá každému v rodině, aby doma všechno fungovalo. Když posloucháš tatínka a maminku, tak se víc usmívají a je u vás hezky. To si pak s tebou i něco zahrají. Ježíš si se svým tatínkem v nebi velice dobře rozuměl a poslouchal ho vždycky, i když to někdy bylo těžké. Taky si spolu často povídali – lidé viděli, že se Pán Ježíš často modlí. Ale pozor! Poslušnost neznámá, že budeš dělat každou hloupost, kterou ti někdo nařídí. Poslušnost znamená věřit lidem, kteří tě mají rádi, starají se o tebe. Znamená to, že přemýšlíš o jejich radách i napomínání a chceš, aby byli spokojeni.

Michal a Mirka byli dvojčata. S Míšou nebyly skoro žádné problémy, zato Mirka si pořád dělala všechno po svém. Největší zmatky vznikaly právě kvůli její neposlušnosti. Vždycky se jí chtělo dělat něco jiného, než co měla udělat. Nebo byla jinde, než měla být. Znáš od vás někoho takového? (...) Od září jezdily děti autobusem do školy do města. Ráno spolu s ostatními dětmi to bylo dobré, ale odpoledne se už vracely samy. Autobus byl plný cizích lidí a v zimě už bylo odpoledne šero. Míša se někdy i trošičku bál. Jak se dostáváš do školy ty? (...) A tak byli všichni moc rádi, že je od nového roku bude sousedka vozit domů autem, jak pojedou z práce. Potíže se brzy objevily. Míša stál vzorně na domluveném místě, ale Mirka nikde. Jednou se zapovídala ve třídě, podruhé dopisovala, co nestihla v hodině, pak odběhla do města kouknout se do obchodu nebo nemohla najít v šatně druhou botu. „Tak to nejde,“ zlobila se maminka. „Kvůli tvojí neposlušnosti Míša mrzne na ulici a sousedka ztrácí čas. Buď se polepšíš, nebo příště odjedou bez tebe!“ Hubování chvilku pomohlo. Ale pak jednoho dne zůstala Mirka ve městě opravdu sama. Seděla promrzlá na zastávce, slzičky už ani nepočítala. A byla moc vděčná tatínkovi, když pro ni přijel. Myslíš, že se polepší? (...)

Aktivita: Poslušnost nás chrání před potížemi. Nakresli, jak je u vás hezky, když všichni poslouchají. Poděkuj Pánu Ježíši, že nás tomu učí, a popros ho, aby ti pomáhal, když se ti moc poslouchat nechce.

Není snadné poslouchat, umí to ten, kdo má rád. Ty to zvládneš, neváhej, také druhým pomáhej.

Vítek je ztracen v lese, už se setmělo a on stále nemůže najít cestu z lesa ven. Najednou šlápně do prázdná a už letí dolů ze srázu. Podaří se mu však zachytit se za strom. Dole, asi 30 metrů pod sebou vidí vodní hladinu, ze které ční ostré kameny. Vítek se podívá nahoru a zakřičí: „Je tam nahoře někdo, kdo by mi mohl pomoci?“ Z nebes se ozve božský hlas: „Vítku, věříš?“ Vítek odpoví: „Věřím, věřím!“ A hlas shůry praví: „Dobře, tvá víra tě ochrání. Skoč!“ Vítek se podívá dolů, vidí vodní hladinu, ze které ční kameny. Pak se zase podívá nahoru a zavolá: „Není tam nahoře ještě někdo?“

Na světě jsou dva druhy lidí. Jedni se ráno probudí a řeknou: „Dobré ráno, Bože!“ A pak jsou ti, co se ráno probudí a řeknou „Dobrý Bože, ráno!“

Lukášek ještě neměl tři roky, ale už chodil s rodiči do kostela. Když jednou viděl, jak kněz po sv. přijímání vytírá kalich, pošeptal mamince do ucha: „Až umeje nádobí, tak půjdeme domů, vid’.“

David se neustále modlí k Bohu: „Panebože, dej, abych vyhrál v loterii.“ Takto to dodržuje každý den více než dvacet let. Až po dvaceti pěti letech, když znovu kleká na kolena, aby přednesl svoji modlitbu, shora zasvítí světlo a ozve se hlas: „Davide, dej mi šanci, kup si konečně los!“

Pan kostelník jede z Lurd přes hranice a musí otevřít kufr auta. Celník vyhrabe ze spodu mezi zavazadly pořádnou láhev koňaku. „A co má být toto?“, ptá se. „To je lurdská voda,“ odpovídá kostelník. Celník si nevěřícně přičichne, a když ucítí nefalšovanou vůni alkoholu, naježí se a říká: „Vždyť to je pravý koňak!“ Ale kostelník nezaváhá ani chvíli: „Zázrak, zázrak...!“

Ptali se kloučka ze školky, který den v týdnu má nejraději. „Sobotu,“ vyhrkne. „A proč?“ - „Protože v sobotu nemusím jít ani do školky, ani do kostela.“

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 8. 1. do 15. 1. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Křtu Páně 8. 1.	Hustopeče	8:00	Za † Antonína Bubíka, dvoje rodiče, živou a † rodinu Bubíkovu, Biskupovu a dvo
	Černotín	9:30	Za † Antonína Kaňovského, živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za † P. Františka Beníčka a živé a † kněze naší farnosti
Pondělí 9. 1. <i>sv. Julián</i>	Špičky	16:30	Za † Emílii, Štefana a Annu Garaiovy
Středa 11. 1. <i>ct. Marie Elekta</i>	Černotín	16:30	Za † Františku Kellarovou, manžela a živou a † rodinu Kellarovu a Mičunkovu
Čtvrtek 12. 1. <i>sv. Probus (Pravoslav)</i>	Bělotín	16:30	Za živé a † farníky
Pátek 13. 1. <i>sv. Hilarius z Poitiers</i>	Hustopeče	16:30	Za † rodiče Frydrychovy, Urbišovy a celou rodinu Frydrychovu, Urbišovu a dvo
			Za rodinu Tomčíkovu, Šmídovu, Michalovíčovu, živou a † rodinu a dvo
Sobota 14. 1. <i>sv. Sáva Srbský</i>	Černotín	16:00	Za živé a † farníky
2. neděle v mezidobí 15. 1.	Hustopeče	8:00	Za Jarmilu Hrabákovou, manžela, syna Václava a živou rodinu
	Špičky	9:30	Na jistý úmysl
	Bělotín	11:00	Za Annu a Jana Němečkovy, syna a dceru

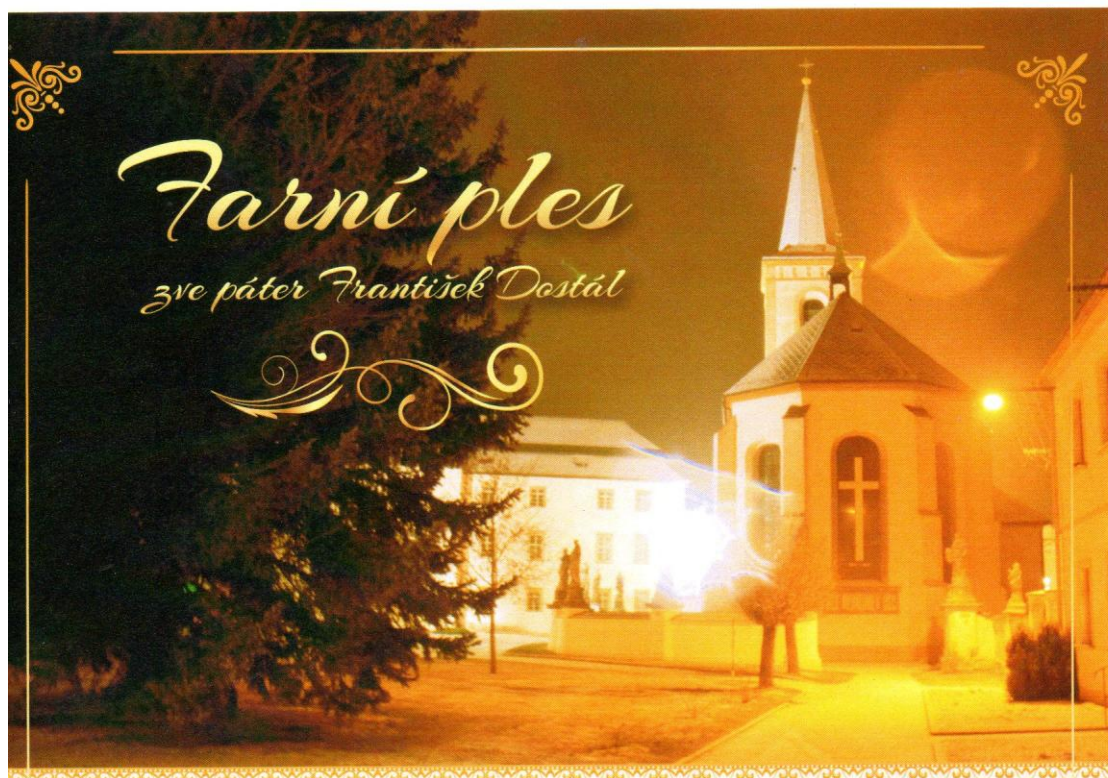
Ohlášky:

- * Modlitební společenství bude v pátek 13. 1. od 17:30 do 19:30 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.
- * Tříkrálová sbírka v Hustopečích proběhne v sobotu 14. 1. v odpoledních hodinách.
- * Biřmování – v pátek 27. 1. 2017 začne příprava na přijetí svátosti biřmování. Sejdeme se v 19⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích. Dle Kodexu kanonického práva je věk pro přijetí této svátosti 14 let. Nabídněte tuto přípravu i těm, kdo jsou vlaštní či nechodí do kostela pravidelně – je to možnost, jak probudit a posílit víru. Tuto přípravu mohou absolvovat i zájemci o křest, či ti, kdo ještě nebyli u prvního svatého přijímání (starší, nebojte se věku). Na setkání se těší P. František.

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.

Farní ples

zve páter František Dostál

Zváni jste všichni s vyznáním i bez vyznání,
od 15 let do 99 let, v pátek 20. ledna 2017 od 20 hod.
do velkého sálu KD v Hustopečích nad Bečvou.

K tanci a poslechu hraje RK-Band z Hranic.
Také se můžete těšit na: ochutnávku mešního vína,
hosty, překvapení večera a výborné Hustopečské koláče.

Vstupné včetně večere (výběr ze dvou druhů jídel) činí 150,-
(ten, kdo přinese něco sladkého k zakousnutí,
dostane bonus 2x 2 dcl vína)

Lístky je možné zakoupit v předprodeji na faře v Hustopečích do 15.1. 2017

"Radost otvírá srdce, smutek je zamýšlí."

sv. František Saleský